

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 230.007 van 29 januari 2015  
in de zaak A. 213.817/VII-39.235.**

In zake :

1. Eric BODARD  
2. Marc CROMMELYNCK  
3. Luc DELCOIGNE  
4. Patrick HERMIE  
5. Philippe HUSTINX  
6. Eric MORIMONT  
7. Luc CARPENTIER  
8. Hilde DURANT  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Tomas Merckx  
kantoor houdend te 9000 Gent  
Coupure Rechts 864  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door  
de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaten Emmanuel Jacubowitz en Anthony Poppe  
kantoor houdend te 1160 Brussel  
Tedescolaan 7  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van de vordering*

1. De vordering, ingesteld op 25 september 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 25 april 2014 houdende de lijst van zware medische apparatuur in de zin van artikel 52 van de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, gepubliceerd op 8 augustus 2014 in het Belgisch Staatsblad.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Anja Somers heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 januari 2015.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tomas Merckx, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Alexandra Vandeveld, die loco advocaat Emmanuel Jacobowitz verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

## *III. Feiten*

3.1. De verzoekende partijen baten allen een extramurale radiologiepraktijk uit. De eerste zes verzoekers stellen dat zij reeds een toestel uitbaten zoals bedoeld in artikel 1 van het bestreden besluit.

3.2. Artikel 52 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen (hierna : de gecoördineerde wet van 10 juli 2008) machtigt de Koning om, op advies van de Nationale Raad voor

ziekenhuisvoorzieningen, afdeling erkenning en programmatie, de lijst vast te stellen van de toestellen en uitrustingen die, overeenkomstig de voormelde omschrijving, als zware medische apparatuur moeten worden beschouwd.

Overeenkomstig artikel 54 van deze wet mogen de toestellen en uitrustingen die met toepassing van artikel 52 door de Koning als zware medische apparatuur zijn aangemerkt slechts worden opgesteld en uitgebaat mits voorafgaande toestemming van de overheid als bedoeld in de artikelen 128, 130 of 135 van de Grondwet. Artikel 55 van de hogervermelde wet machtigt de Koning om per toestel vermeld in de in artikel 52 bedoelde lijst van zware medische apparatuur, nadere regels te bepalen inzake het maximum aantal dat in gebruik mag worden genomen en uitgebaat.

In uitvoering van artikel 55 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 bepaalde de Koning het maximum aantal voor PET-scanners en diensten nucleaire geneeskunde waarin een PET-scanner wordt opgesteld en het maximum aantal toestellen voor magnetische resonantie tomografie.

3.3. Het koninklijk besluit van 25 april 2014 houdende de lijst van zware medische apparatuur in de zin van artikel 52 van de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen bepaalt dat de volgende toestellen en uitrustingen beschouwd worden als zware medische apparatuur :

- 1° de computer tomograaf (CT);
- 2° de computer tomograaf met emissie van enkelvoudige fotonen in combinatie met computer tomograaf (SPECT-CT);
- 3° de position emissie tomograaf (PET);
- 4° de position emissie tomograaf in combinatie met computer tomograaf (PET-CT);
- 5° de position emissie tomograaf in combinatie met magnetisch resonantie tomograaf (PET-NMR);
- 6° de magnetische resonantie tomograaf (NMR), inclusief de "extremity only" magnetische resonantie tomograaf;

7° radiotherapietoestellen met emissie van fotonen, protonen, elektronen of hadronen met inbegrip van therapie met carbonionen.

Elk toestel of uitrusting waarbij twee of meer toestellen bedoeld in het eerste lid samengebracht worden in een hybride toestel, wordt ook beschouwd als zware medische apparatuur in de zin van artikel 52 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008.

Dit is het bestreden besluit.

#### *IV. Voorwaarden van de vordering tot schorsing*

4. Luidens artikel 17, §1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

#### *Spoedeisend karakter van de zaak*

#### *Standpunten van de partijen*

5. De verzoekende partijen zetten met betrekking tot deze schorsingsvoorwaarde het volgende uiteen :

"Aangezien de eerste zes verzoekers dewelke reeds een toestel uitbaten dat thans in artikel 1 van het bestreden koninklijk besluit van 25 april 2004 werd opgenomen, ingevolge het moratorium waaronder artikel 54 van de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen en verzorgingsinrichtingen van 10 juni 2008 die toestellen plaatst, sedert 18 augustus 2014 verhinderd zijn dat nog te doen.

Aangezien overeenkomstig de cijfers zoals die gepubliceerd werd op gezondheid.be in het jaar 2012 de tomografieën (CT) alleen al maar liefst 57% van de diagnostische onderzoeken uitmaakten, naast de traditionele RX

opnamen die goed waren voor slechts 28%, zal het moratorium noodzakelijkerwijze een ernstige daling van het aantal onderzoeken in de extramurale radiologiepraktijken met een overeenkomstig en moeilijk te herstellen daling van de inkomsten, tot gevolg hebben. Aangezien om deze reden de zaak te spoedeisend is om enkel in een beroep tot nietigverklaring te worden behandeld.

Aangezien daarnaast diezelfde extramurale radiologen de reeds gedane investeringen in de toestellen die thans als zware medische apparatuur gewaarmerkt worden, verloren dreigen te zien gaan".

6. De verwerende partij stelt daar het volgende tegenover :

"Er moet vooreerst worden opgemerkt dat de verzoekende partijen er verkeerdelijk van uitgaan dat zij moeten aantonen dat zij, door het bestreden besluit, het risico lopen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen lijden (...).

Zij argumenteren aldus m.b.t. een thans niet meer bestaande schorsingsvoorwaarde.

Om die reden alleen al, kan het verzoekschrift tot schorsing worden verworpen.

In de veronderstelling dat Uw Raad zou aannemen dat de verzoekende partijen niettemin ook argumenteren m.b.t. de dringendheid, wenst de verwerende partij nog de hierna volgende opmerkingen te doen gelden.

Uit de hierboven geformuleerde opmerkingen m.b.t. de ontvankelijkheid van de vorderingen tot nietigverklaring tot schorsing van de tenuitvoerlegging, blijkt reeds afdoende dat er in casu geen sprake is van enige dringendheid.

Bijkomend, wenst de verwerende partij nog het hierna volgende te doen gelden.

(...)

Behoudens wanneer het eigen karakter van het annulatiecontentieux zich ertegen verzet, dient bij de beoordeling van de spoedeisendheid dus rekening te worden gehouden met de door de gewone hoven en rechtbanken reeds ontwikkelde rechtspraak

De ernstige vrees voor een ernstig nadeel blijft aldus een beoordelingscriterium.

(...)

Een louter hypothetische vrees of een onvoldoende ernstig nadeel zullen aldus niet volstaan om tot het bestaan van een spoedeisendheid te kunnen besluiten.

Het was vaste rechtspraak van Uw raad dat een financieel nadeel geen MTHEN uitmaakt indien niet wordt aangetoond dat het nadeel dermate ernstig is dat de levensvatbaarheid van de verzoekende onderneming op korte termijn in gevaar wordt gebracht of het financieel evenwicht ervan fundamenteel wordt verstoord.

Ook deze rechtspraak blijft pertinent wat de voorwaarde van de dringendheid betreft.

De verzoekende partij moet namelijk aantonen dat het aangevoerde financieel nadeel dermate ernstig is dat zij geen arrest ten gronde kan afwachten.

Dit is nog meer zo nu de Raad van State ten gronde ineens ook een schadevergoeding kan toekennen zodat de verzoekende partij, na een vernietigingsarrest, niet bovendien ook nog een hele burgerlijke procedure moet doorlopen.

De verzoekende partij die thans een louter financieel nadeel aanvoert moet dan ook bijzonder goed aantonen dat de levensvatbaarheid van haar financiële activiteiten in het gedrang zal komen vóór Uw Raad ten gronde uitspraak zal kunnen doen.

Luidens een vaste rechtspraak van Uw Raad dient het bewijs van het risico van een MTHEN en dus ook van de spoedeisendheid, aan de hand van voldoende concrete stukken te worden gestaafd.

Deze stukken dienen reeds als bijlagen van het verzoekschrift worden gehecht zodat de verwerende partij er tijdig kennis van kan nemen.

(...)

Welnu blijkt in casu uit geen enkel stuk uit dat de uitbating van niet door het bestreden besluit geïmprimeerde medische apparaten niet volstaat om een financieel levensvatbare activiteit uit te oefenen in afwachting van een arrest ten gronde.

Dit is nog meer zo nu de twee laatste verzoekende partijen blijkbaar geen in het bestreden besluit geïmprimeerde zware medische apparaten uitbaten en zij, al even blijkbaar, niettemin een leefbare medische praktijk hebben.

Er is dan ook geen enkel bewijs van enige dringendheid voorhanden".

### *Beoordeling*

7. Een zaak is spoedeisend en dus vatbaar voor beoordeling in kort geding, zodra de vrees voor schade van enig belang, of zelfs voor ernstige nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt. Bijgevolg mag het kort geding worden gehanteerd wanneer het geschil niet met de gewone procedure binnen de gewenste tijdspanne kan worden opgelost.

Het volstaat niet te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een dergelijke procedure niet kan worden afgewacht.

8. Het verzoekschrift bevat inderdaad geen formele uiteenzetting van de spoedeisendheid, maar alleen een uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze kan wel in aanmerking worden genomen voor zover daaruit de feiten die de spoedeisendheid van de vordering verantwoorden op voldoende duidelijke wijze blijken.

9. Het bestreden koninklijk besluit legt geen moratorium op maar duidt enkel de toestellen en uitrustingen aan die als zware medische apparatuur moeten worden beschouwd. Het is niet onmiddellijk duidelijk welke nadelige gevolgen de verzoekende partijen daardoor ondergaan.

De verzoekende partijen tonen niet aan dat zij geen voorafgaande toestemming zouden kunnen verkrijgen zoals vereist door artikel 54 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008. Uit niets blijkt dat zij deze toestemming reeds hebben aangevraagd of dat deze hen zou zijn geweigerd. Bovendien vermelden de verzoekende partijen in hun uiteenzetting enkel de tomografieën (CT). Voor deze toestellen werd in uitvoering van artikel 55 van de vermelde gecoördineerde wet nog geen maximum aantal bepaald dat in gebruik mag worden genomen en worden uitgebaat en werd evenmin reeds een datum bepaald vanaf dewelke de uitbating verboden wordt van deze zware medische apparatuur die niet past in het kader van het maximum aantal toestellen. De verzoekende partijen tonen niet aan dat zij verhinderd worden om deze toestellen uit te baten.

Voorts tonen de verzoekende partijen niet aan dat de omvang van het beweerde financiële nadeel dermate is dat zij de duur die een annulatieprocedure in beslag neemt, niet zullen kunnen overbruggen. Zij beperken zich er toe, wat dat betreft, te verwijzen naar algemene cijfers teruggevonden op de website gezondheid.be voor het jaar 2012, maar zij verzuimen enig persoonlijk en concreet gegeven te verstrekken omtrent het bestaan en de omvang van hun persoonlijk financieel nadeel.

De verzoekende partijen tonen niet aan dat er sprake is van spoedeisendheid.

10. Er is bijgevolg niet voldaan aan één van de voorwaarden van artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Dit volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen zonder dat het nodig is de opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie te onderzoeken,

## **BESLISSING**

**De Raad van State verwerpt de vordering.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig januari tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

|                 |                  |
|-----------------|------------------|
| Eric Brewaeys,  | kamervoorzitter, |
| bijgestaan door |                  |
| Bart Tettelin,  | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Bart Tettelin**

**Eric Brewaeys**